

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 7. Hæc nostra sententia omninò retinenda est, nec nisi temerè ab eâ discedi potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Secundò maximè cùm non solùm ex lege Dei iste in individuo fiebat filius hominis istius, sed etiam à Deo præciperetur actus quo generabatur pro illo. Tertio, cùm fieret per fratrem qui unus censetur cum fratre, frater enim dicitur quasi serè alter. Quarto, cùm fieret in uxore defuncti, quæ erat adhuc caro defuncti in hoc casu: quod ex hoc colligo, primò, quod non erat uxori superstiti liberum cuius nubere, sed tantum fratri quasi alteri ipsi, & hoc quidem, ut in eâ ipsi semen à fratre suscitarctur. Secundò, quod si hic renuisset ipsa injuriam, non suam (per alterum enim æquè prolificari poterat) sed mariti tanquam ad se adhuc pertinentis ulcisceretur per probrosam renuentis discalearionem, &c. unde mihi probabilissimum est quod si defunctus vitæ restitutus fuisset, quod fieri poterat per miraculum, rursus dictæ suæ uxori conjungi debuisset, tum ob iam dicta ut sic esset aliqua æqualitas inter onera viri & uxoris, tum quia si frater in ea & non in alia tenebatur illi semen suscitare quantò, magis ergo ille sibi ipsi?

XLIV. Ex quibus omnibus cùm filius ita ex lege ista genitus, esset potius illius cui semen suscitabatur, quàm suscitantis; sequitur omninò quod potius revocandus erat ad Genealogiam defuncti quàm suscitantis. Cùm ergò paternitas & filiatio ex substitutione legali proveniens ita conferat ad Genealogiam, ergò quod D. Iosephus ex gente Judæorum apud Mathæum dictus à Jacob genitus, dicitur apud Lucam filius Heli, debet omninò intelligi de hâc filiatioe ex substitutione legali.

CAPUT VII.

Hæc nostra Sententia omninò retinenda est, nec nisi temerè ab eâ discedi potest.

I. **R**o hujus Asserti firmamento notandum Traditiones in Ecclesia receptas esse in duplici genere. Aliæ dicuntur Divinæ & Apostolicæ, idest à Christo per Apostolos ad nos transmissæ, quæ ad fidem

pertinent, quæque parem merentur & obtinent quàm Sacra Scriptura fidem: Aliæ dicuntur Ecclesiasticæ quæ à Majoribus nostris ab exordio ipsius Ecclesiæ ad nos usque pervenerunt constantissimè, quæ licet non sint paris ponderis & authoritatis cum præcedentibus, à fidelibus tamen cum summâ reverentiâ recipi debent & retineri non minùs quàm Decreta & scriptæ Constitutiones Ecclesiæ, cùm etiam in Republicâ Civili eadem sit vis consuetudinum approbatarum quæ legum scriptarum, ut patet distinctione 1. ca. *Consuetudo*, & l. *Diuturna*, ff. de legibus.

Dico ergò nostra opinio habet vim Traditionis secundi generis, hoc non attendunt ut oportuit illi qui alias vias conciliandi Evangelistas inierunt; si enim id attendissent, sine dubio nullam aliam tenuissent: in cujus rei probationem profero testimonia SS. Patrum omnium sæculorum, & incipio à Julio Africano Theologo antiquissimo, & temporibus Apostolorum satis vicino, in Epistolâ ad Aristidem, cujus meminit D. Hieronymus de Script. Ecclesiasticis, quem epistolam refert Eusebius Cæsariensis lib. 1. Histor. Ecclesiast. cap. 6. cujus sensum in quaestione tanti momenti ipsissimis ipsius verbis admetiri lubet. *Apud Gentem Israel, inquit, Generationum nomina, nunc secundum naturæ, nunc etiam secundum legis ordinem numerantur: Naturæ quidem successiones habentur, quæ ex feminis vel sanguinis veritate descendunt: Legis autem, cum quis filius alio generante substituitur sub nomine fratris defuncti sine liberis. Cùm enim resurrectionis inter eos spes necdum fuisset accepta, per hæc, resurrectionis quandam imitabantur imaginem, uti ne nomen gentis, vitio sterilitatis aboleretur. Cùm ergò hujusmodi apud eos generationum ordines servarentur, ut quidam ex ipso germine, quidam ex substitutione ab aliis generati, aliis filii legis beneficio deputarentur, à singulis Evangelistarum utriusque modi commemorata successio est, idest, ut alter eorum eum qui genuisset, alter verò eum qui quasi genuisset videretur exponeret: Et ita fit ut neutrum Evangelium mentiatur, dum aliud naturæ ordinem, aliud verò legis exequitur regulam: Coniunctum namq; sibi est invicem genus*

genus, & illud quod per Salomonem, & illud quod per Nathan deducitur per legales substitutiones, quae fiebant his qui sine liberis decebant, per secundas nihilominus nuptias, quibus unus atque idem aliis parentibus progenitus aliorum esse filius videbatur. Et ita fit ut utraque narratio generationum usque ad Ioseph verissimis lineis deducatur, diverso quidem sed satis explorato ordine designata. Ut autem clarus fiat quod dicitur, ipsas generationum consequentias enarrabimus. A David per Salomonem Generatio, quam enumerat Matthaeus, tertium à fine facit Mathan, qui dicitur genuisse Iacob Patrem Iosephi. Per Nathan verò de David Lucas generationum ordinem texens, tertium nihilominus ejusdem loci, idest à fine facit Melchi. Dicit enim Ioseph qui fuit Heli qui fuit Melchi. Nobis autem imminet ostendere quomodo Ioseph dicitur secundum Mattheum quidem Patrem habuisse Iacob, qui deducitur per Salomonem: Secundum Lucam verò Heli qui deducitur per Nathan, utiq; isti ipsi, idest Iacob & Heli qui erant duo fratres, habentes alius quidem Mathan, alius autem Melchi Patrem ex diverso genere venientes, etiam isti Ioseph Avi esse videantur. Est ergò modus iste, Mathan & Melchi diversis temporibus de una eademq; uxore Esthà nomine, singulos filios procreaverunt, quia Mathan per Salomonem descendit, uxorem eam primus acceperat, & relicto uno filio Iacob nomine, defunctus est: post cuius obitum quoniam lex viduam alii viro non vetat nubere, Melchi qui per Nathan genus ducit, cum esset ex eadem tribu, sed non ex eodem genere, Relictam Matha accepit uxorem, ex qua ipse suscepit filium nomine Heli, per quod ex diverso Patrum genere efficiuntur Iacob & Heli uterini fratres: quorum alter idest Iacob fratris Heli, sine liberis defuncti ex mandato legis accipiens, genuit Ioseph, naturâ quidem geminis filium suum, propter quod & scribitur Iacob autem genuit Ioseph: secundum verò legis præceptum Heli efficitur filius, cuius Iacob, quia frater erat, uxorem ad suscipiendum fratris semen acceperat. Et per hoc rata invenitur atque integra generatio, & ea quam Matthaeus enumerat dicens, Iacob autem genuit Ioseph, & ea quam Lucas competenti observatione designat, dicens quod Iesus putabatur esse

filii Ioseph qui fuit Heli, qui & ipse subsonante eadem distinctione Heli esse filius putabatur, quis fuerat Melchi, qui legalem hanc successionem, quae velut adoptione quadam erga defunctos constat magis quam germinis veritate competenti, satis hoc indicavit indicio, observans Evangelistane omnimò in huiusmodi successionebus genuisse aliquem nominaret: per quod digna distinctione non descendens sed ascendens usque ad Adam & ad ipsum usque pervenit Deum. Hac autem (nota bene quod sequitur) non nobis ad subitum reperta, aut absque ullis auctoribus commentata sunt, sed ipsi hac Salvatoris nostri secundum carnem propinqui seu studio tanti seminis demonstrandi, sive edocendi qua secundum veritatem gesta sunt, TRADIDERUNT. Vides ergò ex Africano hanc quam hic asserimus TRADITIONEM.

Africanum sicut refert Eusebius (qui floruit post ipsum in saeculo tertio) sic sequitur loco citato dicens: Verum quoniam de Generationibus Christi variè nobis Matthaeus & Lucas Evangelistae tradiderunt, & contraria sibi à quam plurimis dicere putantur, in quo etiam nonnulli scilicet delium veritatis ignorantia commenta quadam pro suis quisque opinionibus conantur adhibere, etiam de hoc Historiam, QUAE AD NOS USQUE PERDVCTA EST proferamus: Africanus cuius superius fecimus mentionem (scilicet cap. 4.) scribens ad Aristidem quemdam de Evangeliorum consonantia, & de Genealogiis quae à Mattheo & Luca diverse referuntur, caterorum quidem opiniones procul à veritate errantes coarguit, ipse autem historiam quam compererat his ipsis protulit verbis. Apud Gentem, inquit, Israel. Ut statim numero præcedenti retuli.

Hos sequitur D. Gregorius Nazianzenus Carm. de Christi Genealog. ubi hæc habet è Græco Latinè reddita, Aldo Manutio Interprete.

Dic verò & hoc mihi, Patrum duorum quomodo unquam Ioseph?

Lex erat Moysi cum sine prole perent Hebraus, &c.

Quare celatum supra Deum mortale hoc adinveni

Mathan ex Salomone ducens genus, duxit Estham,

]

Hos

Synopsis

Magnum
D.
Iosephi
SV
am

Hoc verò itaq; mortuo Nathides nomine Melchs (filios

It huic quidem Iacob, illi verò Heli genuit Heli autem mortuo, postquam prolem nullam relinquebat

Statim domū lectumq; Iacob non cōpatrius Suscepit, & genuit filiū fratri bonū Ioseph Sic huius quidem erat, huius autem scribebat lex Ioseph.

V. Divus Hieronymus lib. de Scripto-ribus Ecclesiasticis in Julio Africano eandem Africani traditionem vidit & approbavit. Ait enim dictum Julium Africanum in Epistolā ad Aristidem ab Eusebio relatā *Super Diaphoniā quæ videtur esse in Genealogiā Salvatoris apud Matthæum & Lucam plenissimè disputare.* Quare & ipse hanc viam concilian- di Matthæum cum Luca secutus est in Matth. cap. 1.

VI. Sequitur deinde D. Ambrosius lib. 3. in Luc. paulò post init. ubi eandem ipse quoque innuit traditionem, dicens. *TRADITUR enim Mathan qui à Salomone genus duxit Iacob generasse filium, & uxore superstitite decessisse, quam postea Melchi accepit uxorem, ex quā generatus est Heli. Rursus Heli fratre sine liberis decedente copulatus est fratris uxori, & generavit filium nomine Ioseph, qui iuxta legem filius Iacob dicitur, quoniam semen fratris defuncti frater iuxta legis veteris seriem suscitabat. Ita duorum filius dictus est, non ab utroque generatus, sed quia alterius secundum generationem, alterius secundum legem factus est filius.*

VII. Dices discrepat Ambrosius ab Africano, Eusebio, Nazianzeno, & Hieronymo. Nam hi dicunt Iacob fuisse patrem carnalem D. Iosephi, Heli verò legalem, & hi quidem rectè, quia Matthæus expressissimis verbis ait, *Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, Ambrosius verò è contra dicit Heli fratre sine liberis decedente copulatum fratris uxori generasse filium nomine Ioseph.* Ac sicut Africanus dicit sententiam suam non ad subitum repetam, sed à Salvatoris nostri secundum carnem propinquis TRADITAM, ita D. Ambrosius suam asserit esse quoque traditionem. *TRADITUR* inquit: Ecce ergo etiam traditionem sed traditioni oppositam, ergo unam necessariò falsā: quam ergo sequemur?

Respondedo, cum nimis difficile sit creditu D. Ambrosium cogitasse verba illa Luca qui fuit Heli accipi debere pro vero & carnaliter genito quem ex vi suæ significationis verba illa absolutè non important, ut observavimus supra post D. Augustinum, & voluisse quod Matthæus verbum *genuit* quod veram carnalem physicamque generationem propriè significat impropriè usurpaverit pro legali substitutione, omninò dicendum est esse errorem vel calami, vel amanuensis, vel præli, vel ex inadvertentiā unum pro alio positum, quod facile fieri potuit: atque adè mendum esse corrigendum in Ambrosio, reponendo Iacob in locum Heli, & è contra Heli in locum Iacob: quod quidem vel ex eo evidens fit, quod D. Ambrosius, ut observavit objectio, suam sententiam vocet Traditionem, dicendo *TRADITUR* enim Mathan, &c. idest ab antiquioribus acceptam, cum enim nihil simile legamus apud ullum è SS. Patribus iis quæ scribit D. Ambrosius, solamque illam ab Africano relatam & ab Eusebio, Nazianzeno, Hieronymo citatis, & D. Augustino mox citando approbatam, omninò necessarium est, ut de hac intelligatur D. Ambrosius, & eo quo mox dicebam modo mendum corrigatur quod irrepsit.

IX. Sequitur Magnus Augustinus lib. 2. *Retract. c. 7.* ubi sic habet, *In libro ergo tertio contra Faustum Manichæum cum solverem quæstionem, quomodo potuerit duos Patres habere Ioseph? Dixi quidem quod ex alio natus ab alio fuerit adoptatus, sed genus quoque adoptionis dicere debui, sic enim sonat quod dixi tanquam cum virgine adoptaverit alius Pater. Lex autem filios etiam mortuis adoptabat, jubens ut fratris sine filiis mortui duceret frater uxorem, & fratri defuncto semen ex eadem suscitaret, qua profectò de duobus unius hominis Patribus expeditior ibi redditur ratio: Verini autem fratres fuerunt, in quibus hoc contigit, ut unius defuncti qui vocabatur Heli duceret alter uxorem, idest Iacob, à quo Matthæus narrat genitus esse Ioseph: sed uterino fratri suo cum genuit, cuius filium Lucas dicit fuisse, non utique genitum, sed ex lege adoptivum: nota quæ sequuntur. *Hoc in eorum**

eorum litteris inventum est, qui recenti memoria post Ascensionem Domini de hac re scripserunt: Num etiam nomen ejusdem mulieris qua peperit Jacob Patrem Joseph de priore marito Mathan, qui fuit pater Jacob avus Joseph secundum Mattheum, & de marito posteriore Melchi peperit Heli, cujus erat adoptivus Joseph, non tacuit Africanus: quod quidem cum Fausto responderem non dum legeram, sed tamen per adoptionem potuisse contingere, ut unus homo duos haberet Patres dubitare non poteram. Hæc Augustinus, eò magis sequendus, quod hanc sententiam prius improbat, vel saltem aliis postposuerat lib. 2. Quæst. Evangelicar. quæst. 5. quam Traditionem de hac postea edoctus defendit, & amplectendam proponit.

X. Sequuntur denique ne in infinitum abeamus venerab. Beda & Euthymius uterque in c. 3. Luca & Nicephorus lib. 1. Histor. Tripartit. c. 11. qui eandem Traditionem referunt & approbant. Ex quibus evidentissimum fit nostram assertionem inter Catholicos non tantum esse probabilem, aut aliis omnibus probabilior, sed certissimam & indubitam, & Traditionem secundæ classis ab exordio Ecclesiæ usque ad nos derivatam, à quâ proinde nullatenus recedendum.

CAPUT VIII.

Solvuntur objectiones contra hoc nostrum assertum.

I. **Q**BJICIES primò Authoritatem Africani in quâ fundatur hæc assertio esse parum firmam, siquidem ait ipse Mathan qui apud Mathæum & Melchi, qui apud Lucam diversis temporibus de unâ eademque muliere, quam successivè duxerunt, singulos procreasse filios, & de Mathan quidem genitum Jacob, de Melchi verò Heli. Sed hoc est evidenter falsum, quia Lucas non dicit Patrem Heli fuisse Melchi, ut Africanus, sed Mathat: & Melchi est solum ab avum Heli apud Lucam.

II. Neque dixeris mendum esse vel Amanuensis vel præli in Africanum, id enim licet tolerari posset, si semel tantum Africanus in eâ epistolâ ad Ari-

stidem posuisset Melchi pro Mathat; non tamen in hoc casu, in quo sexies vel septies eodem nomine Melchi utitur, ubi agitur de Patre Heli.

Nec etiam satisfacit, si dicas Africanum convenire cum cæteris Patribus, & cæteros Patres cum Africano in eo quod hic & illi dicunt D. Josephum habuisse duos Patres, unum carnalem, scilicet Jacob, alterum legalem, scilicet Heli; hosque Jacob & Heli fuisse uterinos fratres, sive de cætero unus sit ex Mathan, alter ex Mathat aut Melchi. Quia etsi per hoc semper liberari possent à contradictione, magnam tamen pondus huic demeretur Conciliationi, auferendo ei rationem Traditionis, quæ proculdubio non potest stare cum tali falsitate.

Sed cum tot SS. Patres tam oculati & perspicaces, maxime verò D. Augustinus inter omnes sagacissimus Africanum secuti sint iota tenus, nec credibile sit eos adeò obstupuisse, ut hic lapsus Africani (si lapsus esset) tam obviis, illorum aciem effugisset; non possum credere Africanum in hoc errasse. Quid ergo? Respondeo dicendum idem quod illi qui eum errasse volunt, aut certè magna pars illorum, ut suas respectivè opiniones adstruant. Quid autem illi? Heli quem faciunt Patrem Beatæ Virginis Avum Christi dicunt binonimem, & nuncupatum Heli & Joachim, idem dic in hoc casu Patrem scilicet Heli fuisse binonimem, & fuisse nuncupatum Mathat & Melchi.

Undè non possum non mirari contradicendi pruritus: si enim quod de Heli nulliter dixerunt, ut vidimus supra, id de Mathat dicere voluissent, fuisse scilicet binonimem, & altero nomine quo cum Africanus & deinceps Patres compellant, scilicet Melchi nuncupatum, omnia salva erant: Nam & sic sua fides utrique sterilet Genealogiæ, & antiquæ Traditioni suum jus, & firmata per tot annorum centurias possessio servata fuisset, cum ipsi per nova sua Commenta, & hoc ultimum convellant, & illud primum minimè assequantur, ut assertum supra ostensum est.

Porrò non ut illi de suo Heli gratis, sic ego de meo Mathat id asseruerim, fuisse

Synopsis

Magnificè
D.
Josephus
SV
111

III.

IV.

V.

VI.